

Adeu al gran compositor Joan Guinjoan

El català, figura rellevant de la música contemporània europea, mor als 87 anys

Guinjoan, al Palau de la Música ■ J. LOSADA

Les multes de la UE pel reciclatge, a càrrec dels municipis

Cal recuperar el 50% de la brossa el 2020

PANDORA

Ramoncita JOIERS
des de 1894

TARRAGONA · Sant Agustí, 21 · Tel. 977 249 743
TORTOSA · D'en Carbó, 14 · Tel. 977 44 16 62 · Cervantes, 10 · Tel. 977 44 44 90

157297-1198720

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS · 3 de gener del 2019. Any XLIV. Núm. 14868 - AVUI / Any XLI. Núm. 13738 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P8

L'ANC prepara una marxa a Madrid pel judici de l'1-0

SUPORTS · La manifestació serà una setmana després de l'inici i confia sumar la solidaritat de ciutadans d'arreu de l'Estat

A CASA · Les entitats també convocaran concentracions a les diferents capitals de vegueria el primer dia del processament

GOVERN · El vicepresident, Pere Aragonès, va avalar les mobilitzacions "àmplies i de masses" i una resposta "de país"

NACIONAL

P10

Tècnics i policies analitzen les causes del brutal xoc, ahir, d'un dels combois del Trambesòs ■ EFE

Violent xoc del tramvia

Quatre ferits al Trambesòs en topar un comboi amb una columna

Europa-Món

P17

Vox fa bandera del masclisme a Andalusia

El partit ultra exigeix al PP i Cs deixar de finançar les polítiques de gènere

Europa-Món

P16

Xi Jinping pressiona Taiwan per la reunificació

BAR-RESTAURANT

CAL AVI

C/ Pau Costa, 16
08350 Arenys de Mar
Tel. 93-792-38-50
Mòb. 685-192-359

ESMORZARS · DINARS CASOLANS · SOPARS

calxavi@hotmail.es

18383-1184181T

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

Uh, oh, no tinc Vox

Es van repetint, amb o menys freqüència, amb més o menys fortuna, les cries a la moderació dirigides a l'independentisme i que, de retruc, ajudin Pedro Sánchez a aprovar els pressupostos generals de l'Estat. L'objectiu d'aquesta recomanació és que el PSOE continuï governant uns quants mesos més i evitar un avançament electoral a Espanya que comporti un govern suportat pel tripartit PP, Ciutadans i Vox. No entra dins de les funcions d'aquest humil articulista aconsellar o desaconsellar els partits a prendre una decisió o altra. Però sí analitzar en quines circumstàncies es fa aquest *pressing*. Per començar, aquest supòsit parteix de la idea que si el PSOE cau, automàticament hi ha d'haver una victòria de les dretes espanyoles. En cap cas es preveu que la societat espanyola atorgui la victòria als socialistes per, entre altres coses, treure's de sobre la dependència dels independentistes. Bé doncs, si això és així, caldria subratllar

Vox està en contra dels matrimonis homosexuals. A algú se li ocorre que, per por a un ascens de la ultradreta, es plantegi una il·legalització d'aquests matrimonis?

també que la responsabilitat política resideix en la societat espanyola, el seu govern, els seus partits, i no pas en el moviment independentista. En unes eleccions, no només hi ha les papereles de Casado, Rivera o Abascal. I en segon lloc: aquest pronòstic de derrota electoral del PSOE i govern del PP suportat per Ciutadans i Vox es manté per quan hi hagi eleccions ja siguin anticipades o quan toquen, la tardor del 2020. Per tant, si això és així, també resulta lògic pensar que l'independentisme no vol cremar la carta d'un desgast intern si dona suport als pressupostos si al cap d'uns mesos hi ha d'haver un tomb. I per acabar: per què sempre la petició de renúncies sempre van en la mateixa direcció? M'explico: per frenar l'ascens de Vox (no despertar la fera) es reclama senya a l'independentisme. Vox està en contra dels matrimonis homosexuals. A algú se li ocorre que, per por a un ascens de la ultradreta, es plantegi una il·legalització d'aquests matrimonis? No. Perquè si fos així, ja haurien guanyat.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

'El Messies' a Lledoners

Durant uns anys, La Caixa —ara, CaixaBank, amb k— va patrocinar un concert participatiu d'*El Messies* de Händel al Palau de la Música Catalana. Participatiu vol dir que el cor estava format per més de quatre-cents cantaires voluntaris vinguts de diferents corals del país. L'any passat, durant la interpretació es van sentir uns crits de "llibertat" i "visca Catalunya" i aquest any, el CaixaBank (o és la CaixaBank?) ha clausurat el patrocini. Es veu que el trasllat de la seu a la lluna de València li ha fet oblidar que el Palau de la Música Catalana porta incorporats els crits de "llibertat" i "visca Catalunya" des que Domènech i Muntaner el va construir per encàrrec de l'Orfeó Català, propietari del volum arquitectònic. *El Messies* participatiu s'ha traslladat aquest Nadal a l'Auditori a iniciativa i risc dels participants. Els crits s'han reproduït i, gràcies a la inacció de CaixaBank, disposem des d'ara d'una nova caixa acústica per a la llibertat i els visques.

De *Messies* participatius se'n fan a més ciutats del món. L'origen de tots es veu que es localitza al Royal Albert

“Del Palau a l'Auditori i a l'Albert Hall de Londres per acabar a la presó

Hall de Londres, i aquest desembre dues conegudes meves que no s'han perdut cap any *El Messies* del Palau hi han fet una excursió. Han tornat exclamant "caram, caram, caram", i els puc donar fe que quan una d'elles diu tres vegades caram és que els sentits corporals l'han elevada al cel. Els cantaires sumen a Londres prop de quatre mil, vinguts de tots els països del món, del Canadà a Austràlia i Nova Zelanda. Es paguen ells el viatge i, fins i tot, el dret a poder cantar. Em diuen que és més cara l'entrada de cantant que la més barata d'espectador. No hi ha assaig previ a l'Albert Hall. "Semblava

que no podria ser, i van entrar tots a l'hora, sense fallar mai." En el moment de l'*Al·leluia*, tot el públic es va posar dret com si escoltés l'himne nacional. De prop o de lluny, ho és. L'himne britànic està extret d'una pàgina musical de Händel. Els pobles tenen més d'un himne. El *Cant de la senyera* de l'Orfeó Català, motiu de visques i crits de llibertat, n'és un per a nosaltres.

Dissabte al matí, amb un fred que pelava, un *Messies* també participatiu, amb orquestra i cors, va sonar a l'esplanada de davant la presó de Lledoners, on fan estada forçada set dels presos polítics catalans. Eren nou mil. L'*Al·leluia*, des d'ara l'himne *Al·leluia*, va coincidir amb la sortida dels presos al pati, perquè el poguessin sentir.

A mi, últimament, em desespera la manera com s'està conduint políticament el *procés*, per part dels *meus* i els de l'altra banda. Ho trobo tot ineffectiu, i entre trist i risible. Miro de no parlar-ne gaire, ja ho han comprovat, i dispensin. Queda la gent, aquesta bona gent que davant la injustícia canta l'esperança de l'*Al·leluia* i crida llibertat i visca Catalunya.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocròlogiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/hbzy9r>

A la tres

Anna Serrano / aserrano@elpuntavui.cat

Cs pacta amb Vox

Ciutadans i el PP han pactat amb Vox. Han arribat a un acord amb l'extrema dreta. S'hi han aliat. En un moment en què els d'Albert Rivera intenten de totes les maneres possibles distanciar-se de la incòmoda formació de Santiago Abascal, és bo recordar que això és exactament el que han fet a Andalusia. L'excusa: afavorir el canvi; el resultat: una entesa que normalitza i blanqueja l'extrema dreta. De moment, ja ha comportat que Vox obtingui una secretaria en la mesa de la cambra andalusa. Això, per ara.

Els taronges es debaten entre governar a la Junta i el malestar per un pacte amb els amics espanyols de Marine Le Pen i David Duke a ulls d'Europa i del món. I neguen, com ahir feia Inés Arrimadas, l'existència d'un acord que, quasi vorejant el ridícul, limiten als populars. Ells, venen a dir, només passaven per allà. No és ben bé així. Després de compartir manifesta-

“No és cert, com s'entesten a reiterar alguns amb insistència, que Vox se situï en l'arc del centredreta

cions i actes, ara fan un pas més amb els antieuropeistes, els xenòfobs, els antifeministes... Que Ciutadans podria estar d'acord amb el programa de recentralització radical de Vox –proposen la supressió de l'Estat de les autonomies–, ho sabem. I ahir vam conèixer que rebutja la retirada de la llei contra la violència de gènere que de-

mana la formació d'Abascal. Però, que diu de fulminar l'arrelament i la deportació automàtica dels immigrants il·legals, de la suspensió de l'espai Schengen, de les polítiques contra Europa que promouen? Quina és la posició dels de Rivera i Arrimadas davant les mesures ultranacionalistes, xenòfobes i masclistes de l'extrema dreta?

I quina és la de Manuel Valls? L'exprimer ministre francès i candidat amb l'aval de Cs a l'alcaldia de Barcelona el deplora, conscient que l'aliança perjudica les seves expectatives electorals. Poc s'imaginava quan va fer el salt cap a la capital catalana que els autocentrats Ciutadans s'acostarien a l'equivalent estatal del Front Nacional. Al socialista, els taronges li han destrossat la campanya. Perquè no és cert, com s'entesten a reiterar alguns amb insistència, que Vox se situï en l'arc del centredreta, és l'extrema dreta. I Valls i Ciutadans ho saben.

EDITORIAL

La ultradreta mana al Brasil

El Brasil, el país més gran de Sud-amèrica, el cinquè més poblat del món i la vuitena economia del planeta, inaugura una etapa de canvi liderada per l'extrema dreta. El nou president del país, Jair Bolsonaro, un exmilitar nostàlgic de la dictadura, no és gens ambigu en aquest sentit; ha bastit el seu perfil polític amb un discurs ultraconservador, masclista, racista, homòfob i econòmicament neoliberal, que no va modificar en cap sentit durant el seu discurs d'abans-d'ahir amb motiu de la presa de possessió.

La declaració inicial d'intencions de Bolsonaro no va sorprendre ningú, ni va traïr cap de les promeses que li han permès convèncer 58 milions de brasilers. Però sí que va recórrer a la demagògia, anunciant com a gran principi del seu mandat l'alliberament del Brasil dels "ligams ideològics", per tot seguit desplegar un ventall d'intencions programàtiques profundament farcit d'ideologia, on es parla de recuperar els valors conservadors i la tradició judeocristiana, de "menys estat i més mercat", de "el Brasil primer i Déu per sobre de tot", de tombar les polítiques a favor de les dones o afavorir la tinença d'armes per a l'autodefensa.

No pinta bé per a la llibertat, el progrés social, els drets de les dones, els camperols, els indígenes, la selva amazònica o el medi ambient, per posar alguns exemples, però el temps i la gestió de govern posaran Bolsonaro al lloc que li correspongui. Mentrestant, els polítics i els partits tradicionals, allà i aquí, haurien de treure conclusions sobre per què tants milions de ciutadans els abandonen per entregar el seu vot a postulats extrems i reaccionaris com els de Bolsonaro al Brasil, Trump als Estats Units o les formacions neofeixistes que emergeixen a Europa, com ara Vox a Espanya. Res de bo es pot esperar si no aconsegueixen invertir la tendència.

De reüll

Anna Balcells

Propòsits

Tercer dia de gener i encara conservo intactes els meus bons propòsits per l'any nou sabent que, molt probablement, no arribaran fins a final de mes. Però, tant se val, encara que l'horitzó sempre s'acaba enretirant, em fa l'efecte que ja compensa l'esforç d'ordenar una mica el terrat i d'il·lusionar-se amb petits o grans desitjos personals.

Hi ha propòsits que ja s'han convertit en clàssics, que no caduquen mai, com ara el de dedicar més temps a la gent o a les coses que realment ens importen.

“Troba alguna cosa que vulguis canviar i fes el primer pas per canviar-la”

Desconnectar més, per exemple, de les xarxes socials, del seguiment compulsiu de piulades gairebé sempre prescindibles i recuperar aquells moments gratificants que donen una bona conversa o una lectura reposada.

Hi ha qui comparteix els seus propòsits per al 2019, com el mateix

Obama, que escrivia aquest text inspirador, a Twitter precisament: “Troba alguna cosa que vulguis canviar a la teva comunitat i fes el primer pas per canviar-la.” Una invitació valenta i molt oportuna per aquest any dens que ens espera, i que em sembla que molts ja han començat a posar en pràctica en l'àmbit social i del voluntariat i també en el polític, amb accions tan originals i emocionants com la interpretació d'*El Messies* davant de les portes de Lledoners. Petits passos, com els humils propòsits d'any nou, que un rere l'altre porten lluny.

Les cares de la notícia

CAP D'OPERACIONS DE LA NASA

Alice Bowman

Control molt remot

La cap d'operacions de la missió de la sonda espacial *New Horizons* és feliç perquè la sonda enviada per la Nasa ha sobrevolat i ha fotografiat l'objecte celeste més llunyà explorat fins ara, l'asteroide Ultima Thule, situat als confins del sistema solar, més enllà de Plutó, a 6.500 milions de quilòmetres del Sol.

PRESIDENT DE LA XINA

Xi Jinping

Amenaça nacionalista

El president xinès ha amenaçat Taiwan amb dures represàlies si no accepten la reunificació amb la Xina, sense renunciar a l'ús de la força militar contra els separatistes taiwanesos. La coacció i l'ús de la força són, una vegada més, els arguments del nacionalisme contra la llibertat dels pobles.

COMISSÀRIA I CRÍTICA D'ART

Alexandra Laudo

Anestèsia visual

La comissària independent i crítica d'art aprofita la possibilitat de treballar amb la col·lecció d'art del CaixaForum per muntar l'exposició *Una certa foscor*, amb la qual vol provocar una reflexió sobre l'anestèsia visual de la societat, que capta imatges per tot seguit ignorar-les o oblidar-les en un sospir.

Tal dia com avui fa...

1 any

Delicte d'odi

La fiscalia i la Guàrdia Civil han dut als jutjats més d'una desena de denúncies per crítiques a l'actuació d'institucions de l'Estat.

10 anys

L'ira dels palestins

Milers de persones surten al carrer a Gaza i a Cisjordània per expressar el rebuig pels atacs aeris d'Israel a la franja, que ahir van entrar en el seu setè dia.

20 anys

Nou govern

Juan José Ibarretxe, del PNB, forma el nou govern, que manté deu conselleres, set del PNB i tres més d'Eusko Alkartasuna.

Full de ruta

David Brugué

La societat que vol Vox

Si algú tenia alguna mena de dubte (quedava algú?) que a la dreta de la dreta hi ha els de Vox, ahir hi van posar una mica més de llum. El partit d'Abascal va elevar el to, més encara, posant com a condició per pactar amb el PP i Ciutadans a Andalusia l'eliminació dels ajuts vinculats a la llei contra la violència de gènere. Per què? Perquè no acceptaran, segons van explicar a xarxes socials, que es donin ajuts a "associacions feministes podemites radicals". El que no tenen clar, o segurament sí, és que eliminar ajudes a persones que pateixen violència de gènere no va en contra de les feministes, que sembla que els fan por. Va en contra de les dones. De totes.

També de les filles i de les dones dels senyors de Vox. Perquè una de les coses més preocupants del partit que genera simpaties a personatges de la talla de Bertín Osborne no és que faci propostes per a energúmens. Ni que aquestes signifiquin un retrocés en les

Vox no té clar que la retirada de les ajudes dependents de la llei contra la violència de gènere no va en contra de les feministes. Va en contra de les dones. De totes.

polítiques que ha costat anys i panys de portar a terme. El que costa més d'entendre és que a Vox hi ha dones. Té veu femenina en la direcció de la formació. Com una dona pot estar en contra que es doni suport a una altra dona que ha rebut violència? D'acord que no és una qüestió de gènere. Que ho ha de rebutjar tant un home com una dona. Però una dona aplaudint que es deixi al carrer dones maltractades? Com es menja? I un cop s'obre el meló de retallar drets bàsics, què segueix? La propera serà tornar a activar la llei de ganduls i delinqüents? Tornarem a veure els homosexuals perseguits i empresonats com en època del seu vanagloriat Francisco Franco? Si segueixen així, tot arribarà.

Que Ciutadans i el PP no són precisament partits progressistes és una evidència. Però que només per aconseguir el poder estiguin disposats a vendre's a un partit ultradretà hauria de fer-los reflexionar. Si aquest és el seu model de societat, que se'l quedin. A mi, almenys, no m'interessa.

Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia

L'economia digna

Sovint patim furts i no ens n'adonem. Marx –incentivat per l'esquerra hegeliana– ho va denunciar al s. XIX. Però el marxisme s'equivocà: no va entendre bé l'ésser humà. Ni som només el que mengem ni la seva proposta econòmica funciona. Cal la propietat privada i cal emprendre: algú ho havia de dir. I ara què? Només queda el capitalisme? Yunus, Nobel de la pau 2016, ha afirmat recentment a Barcelona que la concentració de riquesa es pot aturar. I afegeix: "Són coses fetes per l'home i, per tant, podem canviar-ho."

EL SISTEMA CAPITALISTA i també el muntatge de Marx no són res més que "invents", no són pas dins la naturalesa humana. Són simples "eines" de les quals es deriven legislacions, paradigmes tècnics i convencions socials. Segons Yunus, experimentem que som egoistes i altruistes simultàniament, i ell ens demana que, "en lloc de portar ulleres amb el senyal de l'euro, portem ulleres bifocals": ens agrada compartir i preocupar-nos pels altres i, per això, "guanyar diners pot fer feliç però resoldre els problemes de la gent fa superfeix". Els cristians ho reconeixem al *Com-*

pendi de doctrina social de l'Església (Vaticà, 2004). El papa Francesc (*Questa economia uccide*, 2014) denuncia que el capitalisme és insaciable: semblava que els pobres es beneficiarien del que vessés del got de la riquesa, però no és així, ja que el got, màgicament, s'eixampla sempre més, no té aturador. El capitalisme –tot i els èxits que se'm puguin esbatre– duu a la "globalització de la indiferència", a valorar l'altre només pel que poseu, a l'egoisme. Necessitem vies de dignitat: propietat, cooperació, servei. Creix la solidesa de l'anomenada "economia del bé comú" (EBC), iniciada per Christian Felber. Un col·lega

“L'economia del bé comú accepta el mercat i la propietat, però vol modificar pas a pas les xacres de l'actual sistema”

me'ls acusa de ser "comunistes camuflats", però s'equivoca. És un projecte obert, accepta el mercat i la propietat: pretén modificar pas a pas les xacres de l'actual sistema.

L'ESCOCÈS ADAM SMITH (*La riquesa de les nacions*, 1776) afirmà que "no és per la benevolència del carnisser, del cerveser ni del forner que esperem poder sopar, sinó perquè aquests miren pels seus propis interessos". És aquella "mà invisible" que només fou vàlida aleshores, abans de generar-se els actuals "monstres financers" (fons d'inversió, societats globals, etc.). Se'ls aplica aquell "*too Big to Jail*" (Congrés USA, 2016): oi que en fan, de por? A Catalunya –serenament– cerquem noves vies econòmiques, raonables i dignes (com *ebccatalunya.cat*). Cal aturar els qui fan de la desigualtat un avantatge absolut; els qui generen competència destructiva (com n'és d'hipòcrita vendre-ho com un *win-win!*); els qui promouen una cobdícia que fulmina tota ètica de la cooperació. El bé comú (aquell "*bonum commune*" de Tomàs d'Aquino) és molt valuós: cal recuperar-lo. L'EBC pot ajudar-hi.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Velocitat dels canvis actuals

Com encertadament comenten José Antonio Marina i Javier Rambaud en el seu darrer llibre *Biografía de la humanidad*, actualment podem arribar a pensar que l'estudi del passat és un pes mort que retarda la marxa cap a una humanitat tecnològicament millorada que s'ha de convertir en la ciència de futur.

La realitat del nostre dualisme entre naturalesa i cultura és que si no coneixem això darrer no podem comprendre la nostra manera de viure. Som animals espirituals segons un tractat de genètica cultural que demostra el gran dinamisme de l'espècie humana. Tal vegada, dic jo, en aquest moment estem –com bé apuntent Marina i Rambaud– vivint l'oportunitat històrica de comprendre la nostra

evolució i afegiria que no només els nostres orígens, sinó també la nostra capacitat creativa i, per què no dir-ho, també destructiva demostrant el dinamisme de l'espècie humana. De fet, ens hi va tot el que som i tot allò que podem ser en un futur.

ANNA MARIA MUNTADA BATLLE
Granollers (Vallès Oriental)

Convivència urbana

De ben segur que passejant per Barcelona us heu trobat els famosos patinets elèctrics dels quals tant se'n parla. El problema que hi veig és la convivència d'aquests ginys amb la resta de la ciutat.

Jo, com a ciclista, em trobo diàriament circulant juntament amb patinets elèctrics pel carril bici. No veig malament que els dos aparells utilitzin la mateixa via, però hem de ser conscients

que un és elèctric i l'altre no, per tant la velocitat a què circulen no és la mateixa.

Així doncs, crec totalment necessari establir unes normes de circulació més estrictes per tal de garantir la seguretat de tothom.

AIDA PADULLÉS BERNAT
Tàrrrega (Urgell)

Carta als Reigs Mags

Benvolguts Reis d'Orient, aquest any no us demanaré res material. Immersos en una societat de consum al dictat d'un neoliberalisme salvatge, amb uns polítics majoritàriament mediocres, ineptes, egoistes i sotmesos al sistema, considero que hi ha una necessitat de caràcter prioritari per a tothom: la recuperació dels valors que dignifiquen les societats civilitzades (llibertat, respecte, solidaritat, empatia, responsabilitat, justícia, hones-

tedat..., però sobretot decència).

També vull fer referència a un tipus de periodisme servil que no informa, intoxica, i a uns periodistes que han renunciat als principis ètics que han de regir una professió imprescindible en qualsevol democràcia. És per aquests motius que enguany la petició que rebreu estarà orientada a despertar consciències per tal d'iniciar un procés de regeneració real liderat per aquells que sí que creuen en la democràcia i, lluny de demagògies populistes, tenen la ciutadania (tota) en la consideració que es mereix. Estic segur que gràcies a la vostra generositat i mitjançant els vostres poders màgics us serà possible donar satisfacció als meus desitjos. Moltíssimes gràcies!

JAUME FARRÉS BOADA
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

La frase del dia

“Catalunya necessita un sistema productiu més basat en el coneixement”

Francesc Xavier Grau, SECRETARI D'UNIVERSITATS I RECERCA DE LA GENERALITAT

Tribuna

Joan Serra Capallera. Director de la revista ÀAF ÀMBITS

Indefensió ciutadana

En el desenllaç final de la segona temporada de la sèrie *The Good Fight*, en part continuació de l'esplèndida *The Good Wife*, veiem com els socis del bufet d'advocats debaten sobre si és la justícia el que regeix les lleis. Després d'haver comprovat que el Partit Demòcrata, al·legant qüestions legals, anteposa els interessos electorals de partit a la divulgació d'un fet veridic, una de les advocades rep una denúncia legal per fer apologia de la confrontació radical contra la pèrdua de llibertats sota el govern Trump. L'acord és immediat. Quan l'aplicació de la llei pot generar injustícies als ciutadans, la consciència ètica ha de regir les actuacions. Si és així, “llavors està bé infringir les lleis si ofenen la teva consciència”.

PROP DE TRES-CENTS anys abans, Jonathan Swift, a *Els viatges de Gulliver*, una demolidora sàtira de l'Europa de principi del XVIII, quan ha d'explicar el funcionament de la civilitzada societat anglesa als hostes que l'acullen crea una narració sobre la llei, els qui la dicten i els qui la fan executar. Sempre al servei del manteniment del poder afirma, sigui aquest de causa divina (la reialesa), com a resultat de la usurpació (l'estat militar) o de la subjugació a l'interès econòmic.

LES NARRACIONS DE LA REALITAT se'ns mostren, avui, amb la mateixa malevolència que satiritzava Swift: l'empara de la legalitat per justificar l'acció política i l'ús de la llei i de qui l'exerceix al marge de la consciència ètica que propugnaven els advocats televisius. Així s'explica que, en ple segle XXI, si guem súbdits d'un monarca o es diguin “constitucionalistes” aquells que defensen tesis pròpies del nacionalisme espanyol més ultra i la xenofòbia. També aquells qui somrients, com ara el senyor Iceta, corren a fotografiar-

s'hi col·laborant en la construcció de falses veritats (escola catalana, violència al carrer...), tot al·ludint motivacions “legals”.

LA CONSTITUCIÓ ESPANYOLA esdevé, actualment, l'arma llancívola de la legalitat i de les lleis que se'n deriven. L'actual entramat legislatiu és el que condemna a presó, coarta i limita els drets i llibertats individuals i obliga a exiliar-se a artistes. Curiosament, la legalitat inqüestionable que defensen els unionistes va ser posada en dubte el dia després del referèndum del 78 en l'editorial del diari *El País Incompetència y caos*, en què confirmaven que es va dur a terme amb nombroses irregu-

laritats i sense un cens oficial i tancat. Quaranta anys més tard, el mateix dia ri esdevé el flagell dels qui posen en dubte la legalitat de les lleis derivades de la Constitució.

COM APUNTAVA SWIFT, la legalitat sempre és una qüestió de poder i de qui l'executa. L'insult d'un jutge a una víctima en un judici esdevé, segons declaracions de l'actual ministre de Justícia, un mer “comentari desafortunat”, però és causa penal quan un ciutadà versifica o fa farsa humorística de la llei i els seus mentors. Es considera legal la brutalitat policial exercida contra ciutadans, però resulta un acte vexatori posar-ho de manifest com exposava el cap major de la Guàrdia Civil a Catalunya.

EL PODER I LA SEVA LEGALITAT. Qui dota de contingut la llei és qui la redacta. Durant la dictadura franquista, la llei legitimava postulats, creences i accions policials malgrat que èticament fossin reprovables o malmetessin drets de la ciutadania. Senzillament, era qüestió de poder, obediència i indefensió. Quelcom similar a l'ús que ara Arrimadas, Casado i Borrell fan de la llei i dels qui l'executen, en un estat on la legalitat esdevé partidista i la interpretació i ús de la llei el seu mitjà d'execució. Com s'entén si no que, per posar només un exemple, s'hagi empresonat i malmès els drets civils del president d'una associació cultural? És la legalitat partidista la que els permet elaborar falses veritats i sobre aquestes construir la nostra indefensió. De la mateixa manera, però, per consciència ètica podem rebutjar-les i continuar expressant-nos amb total llibertat de pensament i ensenyar-ho cada dia a les escoles catalanes malgrat les injúries dels ultranacionalistes espanyols i el silenci còmplice dels qui per interessos electorals s'amaguen darrere la llei.

“Com apuntava Swift, a ‘Els viatges de Gulliver’, la legalitat sempre és una qüestió de poder i de qui l'executa

De set en set

Òscar Palau

‘Bohemian’ de tres minuts

En l'arxitaquillera pel·lícula *Bohemian Rhapsody*, el productor de Queen es nega a llançar com a senzill el que ha acabat sent un dels grans temes de la història del rock adduint que és massa llarg, fet que provoca el lògic enuig de la banda. I és que en el pop-rock contemporani nascut als cinquanta i seixanta, quan neix també el consumisme massiu, tot el que passava de tres minuts es considerava una eternitat. Per sort, himnes com el de Freddie Mercury s'hi van rebel·lar, però ho tornarien a tenir pelut en els temps actuals, en què la gent mira més sèries a casa que pel·lícules al cine perquè són més curtes i s'estalvia el feixuc desplaçament.

Ara, molt rara és la festa, seguint la metàfora musical, en què un tema es deixa sonar més d'un parell de minuts. Tant li fa si és insofrible o una obra d'art, o la concurrència n'està gaudint o no: si el discjòquei troba que la tornada ja s'ha repetit prou o que la segona estrofa no enganxa, fora. I així fins a avorrir. Es va veure en la selecció de TV3 després de les campanades, encetada justament per una *Bohemian Rhapsody* escapçada per a un concert concret, i que després no va tenir manies a esquarterar tots i cadascun dels vídeos, en una pràctica de fet habitual a la ràdio. El tema que soni és igual: la qüestió és consumir compulsivament. I qui diu música diu texans, electrodomèstics o notícies. En una època d'impaciència marcada per l'excés d'inputs, la superficialitat i la incapacitat d'assaborir res, desnaturalitzar una cançó s'ha tornat la cosa més natural del món, igual que crear una moda estúpida o una necessitat inexistent, o descontextualitzar una frase per tenir un titular. S'ha perdut pausa, reflexió i un mínim aprofundiment en tot. I no existeixen *Bohemian Rhapsody* de tres minuts que no siguin una mica un frau.

Sísif

Jordi Soler

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ANC convoca a Madrid per protestar contra el judici

■ L'entitat prepara una manifestació al cap d'una setmana de l'inici de les vistes ■ Confia aplegar ciutadans d'arreu de l'Estat que comparteixin la crítica a la deriva antidemocràtica espanyola

Emili Bella
BARCELONA

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) prepara una manifestació a Madrid per protestar contra el judici als dirigents independentistes, segons ha pogut saber El Punt Avui. La previsió de l'entitat és que la marxa se celebri quan faci vuit dies de l'inici de les vistes, que encara no té data. Tampoc no està decidit on començarà la manifestació ni per quins carrers discorrerà. La iniciativa de l'ANC és inèdita: fins ara el moviment independentista s'havia expressat pels carrers de diverses ciutats europees, com Brussel·les, però no havia convocat cap marxa per la capital espanyola.

L'entitat que presideix Elisenda Paluzie pretén denunciar que el judici de l'1-O "és un acte d'injustícia en si mateix" impartit per "un tribunal d'excepció propi d'estats autoritaris per fer repressió política", a partir de "fets manipulats i delictes inexistents". "La causa general contra el procés independentista és un reflex més de la descomposició de l'Estat espanyol", rebla el vicepresident de l'ANC, Josep Cruanyes, que fa una crida a tots els demòcrates espanyols a partici-

Concentració, el mes passat, davant de la seu del Tribunal Suprem per la llibertat dels presos polítics ■ EFE / LUCA PIERGIOVANNI

par en la protesta. La convocatòria espera congrega ciutadans de l'Estat que comparteixin la crítica a la deriva antidemocràtica, motiu pel qual l'ANC està en contacte amb diferents organitzacions espanyoles.

L'assemblea, que està en contacte amb Òmnium Cultural i els diferents partits sobiranistes per preparar les protestes, algunes de les quals seran coordinades, també preveu

concentracions a les diferents capitals de vegueria el mateix dia d'inici del judici. En concret, hi ha pensades protestes simultànies a les set de la tarda d'aquell dia a Barcelona, Girona, Tarragona, Lleida, Manresa, Vic i a les terres de l'Ebre. També hi haurà protesta en diferents ciutats europees i del món.

Fonts d'Òmnium confirmen que s'han celebrat reunions amb l'ANC, però que encara no s'han apro-

vat definitivament els actes conjunts.

L'objectiu de les entitats sobiranistes és mantenir la protesta al llarg del judici i ultimament altres iniciatives durant el procés. La CUP i organitzacions afins van ser les primeres, el mes passat, a cridar a la manifestació permanent des del primer dia, sota el lema "Aturem-ho tot!"

El vicepresident, Pere Aragonès, va avançar ahir en una entrevista a l'ACN

que les entitats sobiranistes anunciarien mobilitzacions "àmplies i de masses" per al dia que comenci el judici. El número 2 del govern considera que una —més que previsible— sentència condemnatòria contra els líders polítics i socials empresonats seria un "punt d'inflexió" que determinaria el futur polític de Catalunya, com la del Tribunal Constitucional que va escapar l'Estatut el 2010.

En aquest sentit, el també conseller d'Economia preveu respostes "de país", no només del govern, el Parlament i les forces independentistes. Tanmateix, l'adjunt a la presidència d'ERC no es vol resignar que la sentència sigui "desfavorable" i aposta per lluitar per l'absolució dels encausats, ja que "no hi ha delictes".

Així, el govern aposta per una resposta "el més àmplia possible" a la imatge dels líders independentistes asseguts al banc dels acusats al Tribunal Suprem. Per Aragonès, la reacció catalana "s'ha de construir sobre la base mínima del 80%" que com-

La frase

“La causa general contra el procés és un reflex més de la descomposició de l'Estat espanyol”

Josep Cruanyes
VICEPRESIDENT DE L'ANC

parteix que la solució ha de ser democràtica, "amb un referèndum", que rebutja la repressió i que se sent identificada amb els valors republicans.

"El dia 22 de gener comença un judici contra els nostres companys, polítics demòcrates, honorables, que van donar la veu al poble", va assegurar el president de la Generalitat, Quim Torra, el dia de Nadal en el marc de l'ofrena floral a la tomba de Francesc Macià al cementiri de Montjuïc en el 85è aniversari de la seva mort. La data és un càlcul a partir de supòsits de terminis judicials, però encara no és ferma. ■

OPINIÓ

Pronòstics difícils

Ni apocalíptics ni eufòrics s'atreveixen a fer pronòstics sobre la sortida del Regne Unit de la Unió Europea prevista per al 29 de març. Els principals analistes han quedat muts després de no haver encertat el resultat de les eleccions britàniques, la victòria de Donald Trumpo el *Brexit*. A tres mesos de la *desconnexió* del Regne Unit

d'Europa, la pregunta més freqüent és saber si Londres demanarà un ajornament, si s'enfonsarà l'economia, si el Regne Unit demanarà el reingrés. Preguntes a l'aire en uns moments en què l'Europa somiada per diverses generacions de ciutadans està en joc, i dins del joc, el futur de Catalunya.

Queden tres mesos per a la

sotragada del *Brexit* i cinc mesos per a les eleccions europees que de sempre han estat vistes per la majoria de catalans com llunyanes i de poca importància perquè, entre altres qüestions, no hi ha llistes catalanes pròpies —són estatals.

També, en certa manera, s'ignora la tasca concreta del Parlament Europeu, que, si bé té po-

ca capacitat de decisió, serveix com a contrapoder de les altres institucions europees. Al Parlament Europeu hi ha representades, amb més de set-cents eurodiputats, pràcticament totes les sensibilitats polítiques europees. Malgrat que quan poden parlar des de l'hemicicle només disposen d'un minut. El minut d'or per a moltes sensibilitats. En el cas de Catalunya fins ara han anunciat que volen presentar-hi Gerardo Pisarello pels comuns, Oriol Junqueras i Diana Riba per ERC, i

s'espera que es decideixin en els pròxims dies totes les altres candidatures.

Els escans d'eurodiputats són llocs molt apreciats per la classe política, pel suposat prestigi i per les remuneracions que acompanyen el càrrec. En alguns moments hi ha hagut la sensació que el Parlament Europeu podia esdevenir un cementiri d'elefants. Un fet que no es pot generalitzar, per l'activitat que genera i pel fet de ser imprescindible en els pròxims anys de reconstrucció europea.

Lluís Falgàs

SOCIETAT

La noia reconeix 3 dels 6 agressors a la Seu

La víctima de l'agressió sexual de la Seu d'Urgell del 24 de desembre passat a l'espai d'oci nocturn La Murga "ha estat contundent i ha reconegut sense cap mena de dubte tres de les sis persones que van participar-hi i la intervenció de cadascun", segons afirma la titular del jutjat d'instrucció 1 de la Seu, Montserrat Martínez, en la interlocutòria del 28 de desembre i facilitada ahir pel TSJC. A més, sosté que els fets són "greus" i que "podrien ser qualificats

com a agressió sexual".

Hi afegeix que la víctima manté que l'únic detingut pels Mossos no va participar en els tocaments, tot i que era al lavabo de noies. Aquesta versió coincideix amb la dels testimonis i amb la del detingut, motiu pel qual la jutgessa va deixar-lo en llibertat el dia 28. Ara bé, no es podrà acostar a la noia, de 19 anys, ni comunicar-s'hi, li han retirat el passaport i s'ha de presentar el dia 1 de cada mes al jutjat, com va demanar la fiscalia. ■ M.P.

SOCIETAT

El retorn de l'IRPF per maternitat, en marxa

L'Agència Tributària ha posat en funcionament en el seu lloc web el tràmit perquè els contribuents que van cobrar les prestacions per maternitat i paternitat el 2016 i el 2017 puguin sol·licitar el retorn de l'impost de l'IRPF corresponent. Aquesta és la segona fase del procés per complir la sentència del Tribunal Suprem del passat 3 d'octubre, que va determinar que les prestacions públiques que van rebre les dones durant la baixa de 16 setmanes estaven exemptes de l'IRPF, una inicia-

tiva que també s'ha fet extensiva per als pares. El Ministeri d'Hisenda estima que es reintegraran al voltant de 1.200 milions d'euros a més d'un milió de pares i mares, amb un import mitjà de 1.600 euros per a les maternitats i de 383 euros per a les paternitats. Les persones que van tributar l'IRPF el 2014 i el 2015 ja en podien sol·licitar el retorn des del desembre passat i l'Agència Tributària va rebre un total de 672.746 peticions de reintegrament. ■ REDACCIÓ

SOCIETAT

Tarifa plana del transport per a 36 municipis

Els usuaris que es desplacen des del dia 1 en transport públic pels 36 municipis de la primera i segona corona metropolitana ja tindran la nova tarifa plana, gràcies a la mesura que va aprovar el passat octubre l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM). La iniciativa afecta tots els desplaçaments en origen i destinació a les estacions i parades d'autobús i tren i comportarà estalvis a la T-10 de fins al 49% del seu preu i, en els casos de la T-Mes, T-Trimestre i T-Jove, del 26%. Mentre s'espera la definitiva implantació de la T-Mobilitat, prevista inicialment el 2016 i ara el 2021, en queden exclosos alguns municipis de la segona corona i els de la tercera, com és el cas de Terrassa i Sabadell, que fa anys que denuncien els greuges comparatius tot i estar en distàncies similars. ■ REDACCIÓ

SOCIETAT

Dos morts en dos dies per accidents de trànsit

Un motorista de 25 anys i una dona de 92 anys que no duia cordat el cinturó de seguretat van ser les dues primeres víctimes mortals per accidents de trànsit de l'any. El primer es va produir dimarts abans de les nou del vespre quan el jove va caure de la moto a la carretera B-124 entre Sabadell i Castellar i la segona víctima va morir quan era traslladada en ambulància cap a l'hospital després que el cotxe en el qual viatjava com a acompanyant va xocar ahir contra un camió aturat per una avaria al punt quilomètric 0,5 de la C-58, a Barcelona. ■ REDACCIÓ

El Baltasar sense pintar s'amplia a més cavalcades

La campanya #BaltasardeVeritat de Casa Nostra Casa Vostra aconseguirà que Reus, Girona, Valls, Cervera, Solsona, Tremp, Móra d'Ebre i Mojà el tinguin

M.P.
BARCELONA

Tres de cada quatre capitals de comarca de Catalunya (un 74,4%) tindran un Baltasar de veritat en la pròxima cavalcada de Reis. En concret, 32 de les 43 capitals tindran un rei negre sense pintar, vuit més que l'any passat. D'aquestes, 24 han aconseguit prescindir completament del betum i no pintaran cap patge. Les vuit capitals que aquest any tindran un Baltasar de debò són Reus, Girona, Valls, Cervera, Solsona, Tremp, Móra d'Ebre i Mojà.

Aquest és el resultat de l'informe de Casa Nostra Casa Vostra, difós ahir en un comunicat i elaborat a partir de dades aportades pels ajuntaments i per en-

Una dona negra pinta un Baltasar ■ CASA NOSTRA

titats, en què se sosté que la campanya #BaltasarDeVeritat, impulsada per Casa Nostra, ha aconseguit l'objectiu de fomentar cavalcades més inclusives i de reduir la pràctica de pintar el rei de negre, que l'ONG considera "d'origen

racista i colonialista".

En els onze casos en què el rei Baltasar manté la cara pintada, com ara Igualada, els organitzadors addueixen dificultats per trobar persones negres als seus municipis o bé es remeten al pes de la

tradició. "Els organitzadors poden trobar una manera de fer una cavalcada intercultural, participativa i antiracista sense alterar els valors de la festa i la tradició de cada municipi", declara el portaveu de Casa Nostra Casa Vostra, Xavi Buxeda. A Reus, per exemple, pujaran a la carrossa del rei negre persones del centre d'acollida de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat. A Girona, Baltasar complirà els requisits que sempre s'han exigit als reis de la ciutat -vinculació a les entitats i dots de comunicació- i, per primer cop, serà negre. A Banyoles, comptaran amb la participació de la comunitat gambiana. Barcelona va ser de les pioneres a incloure-hi persones negres. ■

Ajuntament de la Secuita

EDICTE

El Ple de l'Ajuntament de la Secuita, en sessió de 21 de desembre de 2018, va aprovar inicialment l'expedient de la modificació de les Normes subsidiàries de planejament de la zona de cooperativa i el seu entorn, el qual es sotmet a informació pública pel termini d'un mes, durant el qual es podran presentar al·legacions.

Així mateix, d'acord amb l'article 73 del TRLU, es va acordar la suspensió, pel termini de dos anys, de la tramitació de plans i la suspensió de l'atorgament de llicències en l'àmbit de la modificació i en el del SAU 11 Industrial la Secuita.

Contra l'acord de suspensió de llicències, en tractar-se d'un acte administratiu de tràmit qualificat, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Tarragona, en el termini de dos mesos comptats des del dia següent al de la seva notificació. Alternativament, i de manera potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la seva notificació.

La Secuita, 28 de desembre de 2018
Eudald Roca Gràcia
L'alcalde

3a CURSA REIS
Sant Julià de Cerdanyola
5 GENER 2019 - 11:00 h

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS:
WWW.CURSAREIS.COM

Logos of sponsors: Diputació Barcelona, ANETS, INTERSPORT, BBVA CX, PX, etc.